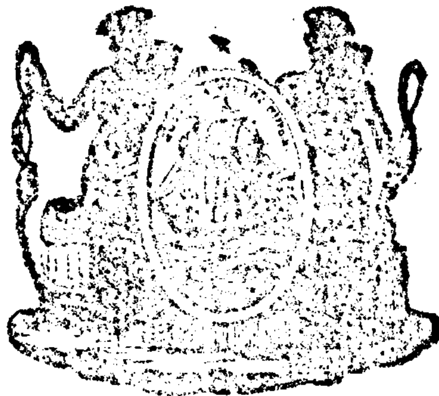
Ao. 1858. No. 111.

Donderdag 16 September.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

10 Sept. Van de slavin *Elisabeth*, geboren in 1831, dochter van de vrije A. M. Staphorst en haren zoon *Frederik*, geboren in 1854, toebehoorende aan J. F. Staphout.

» » Van de slavin *Seruppa*, geboren in 1800, dochter van *Lucia*, toebehoorende aan plant. *Tout lui faut*, divisie *Para*.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Tegen *Contante betaling* en dadelijke aflevering wordt bij inschrijving te Koop aangeboden:

10 (Tien) PUNCHEONS RUM van 15° hijgrometer, afkomstig van Plantaadje *Catharina Sophia*, en liggende ten huize van den Inspecteur der domeinen, enz. De ledige puncheons zullen in den koop mede begrepen worden.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Zaturdag den 18 dezer, des voormiddags ten tien ure.

Paramaribo, den 15 September 1858.
De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

(11507) Beheerders der Plantage *Ellen*, bieden bij inschrijving (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende) te Koop aan:

24 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den Kooper binnen *acht* dagen van gezegde Plantage te worden afgehaald; de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen bij het Wees-Departement tot Maandag den 20 dezer, des voormiddags om 10 uren.

Paramaribo, den 15 September 1858.

[10685] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 17n. September e.k., des morgens ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Een derde van den grond **Combé**, gelegen in de divisie *Para*, aankomende Theresia Catrijntje Kemper, en Diverse Winkelwaren en andere Goederen, aankomende de Firma Voet & Co.

Paramaribo, den 15 September 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

(11329) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie Suriname, zal over *een* jaar en *zes* weken, den dag nader te bepalen, publiek bij executie verkoopen:

De verlatene Plantaadje **Vreedevoort** cum annexis, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, aankomende de minderjarigen M. A.- W.- H. E.- J. C.- en A. Jackson. op den 13n. September 1858 onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 15 September 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

Ingevolge autorisatie van Zijne Excellentie den Heer Generaal Majoor, Gouverneur dezer kolonie, zullen de Administrateuren der Troepen alhier, op Dingsdag den 21 dezer, door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS doen verkoopen:

Oude Militaire *Kleedingstukken* en
Oud zwart *Ledergoed*.

Paramaribo, den 15 September 1858.
Op last van de Administrateuren voormeld,
De Administrateur van Kleeding en Wapening,
CHARLOUIS.

Door de COMMISSIE *van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* wordt aan belanghebbenden kennis gegeven dat de Heer Juriaan Jacobus Leue als *Stedelijk Heelmeester* is geïmmatriculeerd.

Paramaribo, den 11 September 1858.
De Scriba der Commissie voornoemd,
JOH. ABRAHAMSZ.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 15 September 1858.*

Gisteren namiddag zijn voor het front van 't Bataillon Schutterij eereteekenen voor *vijftienjarige* trouwe dienst uitgereikt aan den Sergeant majoor F. D. Daij, de Sergeanten A. Louta en C. F. Thijm en den Schutter J. W. Jacobs, en voor den uitlandigen oud 2de Luitenant C. S. P. Dericks.

De verbinding van de Oude en de Nieuwe Wereld.

Nadat de algemeene aandacht reeds sedert lang op deze aangelegenheid in hooge mate gevestigd was, staat van stonden aan het feit dier telegrafische verbinding als gedenkwaardig in 's lands historie opgeteekend. Ondertusschen was er weinig reden om het gelukken der onderneming te verwachten op de dagen waarop zij beproefd werd, althans wanneer men in aanmerking neemt wat de pogingen van vroeger heeft doen mislukken. Immers eenige dagen nadat het eskader was vertrokken, heerschte er een verschrikkelijke storm op de zuidelijke en westelijke kusten der Britsche eilanden, zoodat de overblijfselen van vergane schepen hier en daar aanspoelden. Men was bij gevolg niet alleen beducht voor het mislukken van het neerlaten des kabels, maar zelfs voor schade aan de stoombooten die deze kostbare vracht in hadden. En deze storm die tevens tegenwind aanbragt hield aan. Allen die aan boord van de *Agamemnon* waren, dachten op de dagen van 31 Julij, 1, 2 en 3 Augustus, elk oogenblik den kabel onder het neerlaten te zien breken. Maar men ging met onafgebroken ijver met het groote werk voort, terwijl men niet naliet de grootste omzigtigheid in acht te nemen, vooral omdat men dikwijls genoodzaakt was stil te houden. Den 4den dezer bedaarde de storm wel, maar de zee bleef evenwel nog zeer hol, zoodat men ook toen nog met het meeste overlag moest te werk gaan. De operatien werden echter dien dag van 's morgens 4 ure onafgebroken voortgezet, en 's namiddags was men reeds in weinig diep water gekomen. Doch eerst van 9 ure 's avonds, toen men het overige gedeelte van den kabel uit de diepte van het ruim naar boven haalde, gelukte alles, niet alleen naar wensch, maar ook zonder eenig bezwaar, tot dat de *Agamemnon* ten zes ure van den volgenden morgen in de baai van Douglas het anker wierp.

Inderdaad de snelheid der uitvoering van dit werk is niet minder merkwaardig dan zijne voltooijing. Er waren toch nog geen twintig dagen verloopen, sedert de *Agamemnon* en de *Niagara*, na de geledene schade hersteld en weder genoegzaam kolen ingenomen te hebben, van Ierland vertrokken waren, om het leggen van den onderzeeschen kabel andermaal te beproeven. Men zal zich te dezer gelegenheid de klagt van de *Times* nog wel herinneren, die na de laatste mislukking, als het ware een kreet van wanhoop aanhief en voorstelde om de *Leviathan* tot het gewigtige werk te bezigen, vermits dit schip reusachtig genoeg was om een voldoenden voorraad kolen in te nemen, wanneer men door storm genoodzaakt was lang op zee te blijven.

Zoodra was de *Agamemnon* niet aan de Iersche kust teruggekeerd, of men seinde in zee naar de *Niagara*, die het andere gedeelte van dien kabel naar de Amerikaansche kust moest leggen, welke proeven naar wensch gelukten, terwijl men spoedig daarna reeds het telegrafisch berigt van New Foundland ontving, dat ook de *Niagara* haar werk gelukkig had volbragt. Hiermede was het lang beoogde doel bereikt.

Zoodra had men te Liverpool de tijding van het welgelukken niet vernomen, of er heerschte op de beurs eene ongewone beweging. De vlag der Vereenigde Staten werd, ter eere van de gewigtige gebeurtenis, van dat gebouw geheschen. Aan de gelukwenschen, die wederkeerig gewisseld werden, was bijna geen einde. Verscheidene voorname handelaren wilden onmiddellijk met hunne handelsvrienden aan gene zijde van den Oceaan eene telegrafische correspondentie voeren, en aldus zelven eene proef met het nieuwe middel van gemeenschap nemen; maar dit werd hun niet toegestaan, vermits de maatschappij besloten had, de lijn niet eer voor het publiek open te stellen, dan nadat zij zelve door herhaalde proeven zich overtuigd had, dat het telegrafisch verkeer niets meer te wenschen overliet. Men gelooft dat hiertoe omstreeks vier weken zullen gevorderd worden.

Twee buitenlandsche tijdingen.

(*Uit het Handelsblad.*)

Nadat aan den gemeenschappelijken oorlog tegen Rusland een einde was gekomen, waren er allerlei geschillen tusschen beide landen gerezen en over en weder, maar met name van de Engelsche zijde, had het aan geene aanblazing van die oneenigheid ontbroken. Was in het vorig jaar een en ander geschil, inzonderheid nog over het Oosten, bijgelegd, eenige maanden geleden waren die en meerdere krachtiger uitgebroken. Het gebeurde ter zake van de uitgewekenen in Engeland; de weinig verholen vorderingen van Frankrijk, de ijdele vervolgingen wegens aanvallen door de Engelsche drukpers tegen den Franschen Keizer; het overdreven streng regeringsstelsel van dezen Vorst, dat ten slotte eenigzins is moeten gewijzigd worden, dat alles had eene spanning tusschen de beide landen overgelaten, waarvan de gevolgen soms donker genoeg werden ingezien. Ten spijt van de tegenpartij in Engeland, heeft koningin Victoria, met Hoogstdr. gemaal, een bezoek aan Keizer Napoleon gebragt, en wel in datzelfde Cherburg, hetwelk door velen in Engeland minder als een voormuur van Frankrijk aan de zeezijde, dan als een punt van aanval tegen Engeland werd uitgekreten. Dat de geschiedenis van den aanleg dier sterkte en hare ligging zeker wel eenigzins geschikt waren om haar als eene bedreiging tegen Engeland te doen beschouwen, het moge waar zijn; doch dan ook kunnen de sterke havens en de reusachtige zeemagazijnen van Engeland als zoo vele middelen ten aanval, als zoo vele bedreigingen worden aangemerkt. Zoo lang niet tot eene krachtige ontwapening van alle mogendheden van Europa wordt overgegaan, zoo lang ontzettende legers en vloten vele krachten van de staten wegslepen, die op schulden en lasten een maar al te grooten invloed uitoefenen, zoo lang is geen staat bevoegd tegen versterkingen op te komen, hoedanige hij zelve aanlegt of uitbreidt, zoodat het verwijt wederkeerig kan worden beloopen. Het is voor het geluk der wereld te hopen, dat de woorden van welwillendheid, van onderlinge voorkomendheid, door de souvereinen der groote mogendheden van het Westen te dezer gelegenheid gesproken, door feiten en niet louter door feesten bevestigd worden; want dan zou men zich algemeen met meer vertrouwen dan sedert lang op de groote werken des vredes kunnen toeleggen. En het is ontwijfelbaar, dat hoe partijdriften ook nog in Europa woelen, hoezeer er nog vonken genoeg van vroegeren brand schijnen te smeulen, bij alle volken één dringend belang bovendrijft, het is dat des vredes, des onderlingen verkeers. De omstandigheden, welke men in de jongste jaren beleefd heeft, hebben die behoefte meer dan ooit in het licht gesteld; bloei van handel, bloei van de andere groote takken van welvaart, bevordering van stoomvaart en spoorlijnen, vermindering van armoede, zijn alleen mogelijk door het verruimen van bestaande vertierbronnen, het opsporen van nieuwe, het ontwikkelen van het binnenland, vooral in groote staten, het leiden van landverhuizing van sommige streken, waar de ondervinding bewezen heeft òf dat overbevolking bestaat, òf dat de middelen van onderhoud niet toereikende zijn.

Blijkbaar die groote behoeften beseffende en willende in de hand werken, hebben de souvereinen van Frankrijk en Groot Brittannie niet geaarzeld een gewigtigen stap te doen, om een einde te maken aan oneenigheden, welke het Westersche bondgenootschap nu en dan in gevaar hadden gebragt, en daarmede den vrede van de wereld. Herhalen wij: mogen de feiten dien hernieuwden vriendschapsband bevestigen!

En uit een handelsoogpunt zijn de jongste tijdingen van niet minder gewigt. Het welslagen van het leggen van den Trans-Atlantischen telegraaf-kabel is te regt door de *Times* eene gebeurtenis genoemd, welke aan de ontdekking van Amerika, aan de dagen van Columbus herinnert. Reeds waren de aanvankelijk weder mislukte proeven in Amerika bekend; zij hadden, volgens voor ons liggende berigten van het laatst van Julij, evenwel geene moedeloosheid veroorzaakt. »De onbeteugelbare volharding der twee volken van een stam was er nog te meer door opgewekt." Ziet daar de slotsom van de beschouwingen in de Unie en weinige dagen later bragt de mare van de overwinning, niet met bloed en tranen, maar door vredelievende standvastigheid, door wetenschap en werktuigkunst behaald. Den eigen dag dat de woorden van vrienschap en vrede te Cherburg werden gesproken, werden zij te New-York gelezen!

Zoo was het mogelijk bevonden den telegraafdraad over eene uitgestrektheid van meer dan twee duizend mijlen op den bodem van den Oceaan neer te leggen, welke drie en eene halve eeuw geleden als door een wonder voor het eerst door den geestkrachtigen Genuees werd overgestoken.

Thans eerst bestaat er geene oude, geene nieuwe wereld meer; de afstand door den stoom reeds zoo verbazend ingekort, is als tot niets teruggebragt. Bezwaarlijk kan men nu reeds al de gevolgen bepalen, welke uit dit groot feit kunnen voortvloeijen; doch dat daaruit eene volslagen omwenteling in den handel, eene ook zedelijke en verstandelijke nadering der volken moet plaats grijpen, dit is voor den eenigzins nadenkenden duidelijk. En zullen het scherpzinnig vernuft, de stoute ondernemingszucht hierbij stil staan? Zal ook niet de Oceaan aan de andere zijde van Amerika, de groote Stille Zuidzee, op dezelfde wijze nader aan Europa worden gebragt? En daardoor Indie? Zal aldus niet, veiliger zelfs dan over de zoogenaamde landwegen, waar de gemeenschap door half of heel barbaarsche volken zoo ligt kan worden verstoord, zal aldus niet het woord van Lord Palmerston bewaarheid worden, lang vóór den opstand in Britsch Indie gesproken »dat Engeland niet rusten moest, voor dat het binnen een uur tijds uit zijne Indien tijdingen kon bekomen!" Het groote feit van de telegrafische verbinding langs den Atlantischen zeebodem, is voorts een nieuw bewijs, dat de oude bekrompen handels politiek niet meer tot onze eeuw *kan* behooren; dat de verbazende krachten en middelen van gemeenschap, waarmede wetenschap en kunsten de volken toerusten, al meer en meer op verwijding van werkkring, op onderlinge nadering duiden; en eindelijk, dat de nijverheid der volken meer en meer haar gewigt in de staatkunde der tegenwoordige eeuw zal leggen. Uit den aard der zaak is de gebeurtenis, welke thans de gemoederen in beide halfronden zoo zeer bezig houdt, mede grootelijks van vredelievenden aard zelfs boven tijdelijke beschouwingen van staatslieden verheven. Oorzaken van veeten kunnen eerder worden weggewischt, men kan elkander spoediger verstaan, de dringende belangen kunnen zich gemakkelijker doen gelden. En ook als zoodanig is aan de doorzettende kracht, aan de volharding van Brit en Amerikaan hulde te brengen. Moge de telegrafische verbinding, die aan het wonderbaarlijke grenst, dan ook rijk aan die zegeningen zijn!

Aanspraak van Keizer Napoleon III, bij het onthullen van het Standbeeld van Napoleon I, te *Cherbourg*, op den 8 Augustus jl.

Nadat de aanspraak van den maire geëindigd was, vatte de keizer het woord als volgt:

»*Mijne Heeren*!

»Toen ik u bij mijne aankomst te Cherbourg bedankte voor uw zoo hartelijk adres, zeide ik, dat het mij voorbehouden scheen te zijn, om door den vrede de grootsche plannen ten uitvoer te brengen, die de keizer gedurende den oorlog had opgevat. Waarlijk, niet alleen worden de reusachtige werken, die hij het eerst ontworpen had, voltooid; maar de beginselen die hij door de overwinnende wapenen heeft willen voortplanten, zegevieren thans ook in de zedelijke orde der dingen, alleen door de eenvoudige kracht der rede. Zoo is een der kwestien, waarvoor hij het krachtdadigst gestreden heeft — de vrijheid der zeeën — waardoor het regt van onzijdigen geëerbiedigd wordt, thans door eene gemeenschappelijke overeenstemming voor goed beslist. Zoo waar is het dat de nakomelingschap de taak op zich neemt, om de denkbeelden van een groot man te verwezenlijken.

»Maar terwijl wij alle regt laten wedervaren aan den keizer mogen wij hier ter plaatse de volhardende pogingen der regeringen, die hem voorafgegaan en opgevolgd zijn, niet met stilzwijgen voorbijgaan. Het eerste denkbeeld van de schepping der havens van Cherbourg, dit weet gij, ging van hem, die al onze militaire havens en vestingen in het leven riep, van Lodewijk XIV, ondersteund door het genie van Vauban. Lodewijk XVI zette ijverig die werken voort; het hoofd mijner dynastie gaf hieraan eene beslissende impulsie; en sedert heeft elke regering het als een pligt beschouwd om haar te volgen.

»Ik betuig de stad Cherbourg mijnen dank dat zij een standbeeld ter eere des keizers heeft opgerigt op de plaats, waaraan hij zooveel zorg heeft gewijd. Gij hebt hulde willen brengen aan hem, die, in weerwil van de oorlogen op het vasteland, nimmer het gewigt dat de marine heeft, uit het oog heeft verloren. Evenwel, al zijn thans het standbeeld des grooten veldheers en de militaire haven gelijktijdig ingewijd, zoo bestaat er echter volstrekt geen aanleiding om zich ongerust te maken. Hoe meer een natie magtig is, des te meer wordt zij geëerbiedigd, hoe sterker eene regering is, des te magtiger is zij in haren raad en regtvaardiger in hare besluiten. Men stelt alsdan de rust des lands niet in de waagschaal, om aan een ijdelen hoogmoed te voldoen, of eene kortstondige populariteit te verwerven. Eene regering die op den wil der massa steunt, is de slaaf van geen enkele partij. Zij voert geen oorlog dan wanneer zij daartoe genoopt wordt om de nationale eer of de groote belangen der volkeren te voldoen.

»Laat ons dus in vrede de verschillende hulpbronnen ontwikkelen waarover Frankrijk beschikt, laat ons de vreemdelingen uitnoodigen bij onze werken tegenwoordig te zijn.

»Laten zij er komen als vrienden, niet als naijverige mededingers. Laat ons hun toonen dat eene natie, in wier midden eenheid, vertrouwen en eendragt heerschen, aan de vervoering van een dag weerstand biedt, en dat zij, meesters over zich zelve, alleen aan de eer en de rede gehoor geeft."

Aanspraak bij de sluiting van het Britsche Parlement op den 2n. Augustus jl.

Mylords en Mijne Heeren!

H. M. heeft ons opgedragen u te verzekeren, dat het haar genoegen doet, u te kunnen ontslaan van de verpligting om eene zitting langer te moeten bijwonen, die wel is waar eene poos werd afgebroken, doch gedurende welke door uwen onverflaauwden ijver zeer vele gewigtige maatregelen zijn tot stand gekomen.

» H. M. acht zich gelukkig door de overtuiging, dat hare betrekkingen met de vreemde mogendheden van dien aard zijn, dat zij haar in staat stellen met vertrouwen het behoud van den algemeenen vrede te verwachten.

» H. M. vertrouwt, dat de werkzaamheden der gevolmagtigden op de Parijsche conferentie tot eene bevredigende oplossing van de verschillende kwestien, die aan hunne overwegingen zijn onderworpen, zullen leiden.

» De ijver, de heldhaftigheid en de zelfopoffering door Hr. Ms. krijgsmagt en die der Oost-Indische Compagnie in Indie aan den dag gelegd, zijn boven allen lof verheven en H. M. hoopt, dat deze pogingen reeds in zooverre met een goeden uitslag bekroond mogen zijn, dat de geduchte opstand, welke zich over eene groote uitgestrektheid van hare Indische bezittingen had verspreid, thans, onder den zegen van den Allerhoogste, spoedig onderdrukt en de vrede in die gewesten hersteld zal kunnen worden. In deze hoop heeft H. M. het door u genomen besluit, waardoor het bestuur over haar Indisch grondgebied tot Hr. Ms. regtstreeksch gezag zal overgaan, met hare goedkeuring bekrachtigd. H. M. koestert tevens de hoop, dat zij in staat zal zijn de hooge functien, welke zij op zich genomen heeft, zoodanig te vervullen, dat door eene billijke en onpartijdige handhaving der wet de voordeelen er van gelijkelijk aan hare onderdanen, van welken stam of welk geloof ook, verzekerd, hunne welvaart bevorderd en Hr. Ms. gezag in Indie bevestigd worden.

» *Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten!*

» H. M. heeft ons in last gegeven u dank te zeggen voor de verstandige onbekrompenheid, waarmede door u in de behoeften der openbare dienst is voorzien. De tegenwoordige staat der rijks-inkomsten heeft H. M. de gegronde hoop gegeven, dat de sommen welke door u zijn toegestaan, voldoende zullen zijn ter bestrijding van hetgeen waartoe zij werden aangevraagd.

» *Mylords en Mijne Heeren!*

» De gezondheidstoestand der hoofdstad moet steeds een onderwerp van H. M. levendigste belangstelling zijn, en H. M. heeft dan ook reeds de door u aangenomen wet betreffende de zuivering van de wateren van den Theems bekrachtigd; daar de toestand, waarin deze rivier thans verkeert, weinig strookt met de waardigheid van een groot land, en nadeelig werkt op de gezondheid en het comfort van de inwoners der hoofdstad.

» H. M. heeft evenzeer gaarne de wet goedgekeurd, waarbij aan de steden en districten meer vrijheid gelaten en meer gemak verleend wordt, om de bevoegdheid en magt te erlangen welke noodig is om werken ter verbetering van den plaatselijken toestand te doen uitvoeren en door welke dus de voordeelen eener zelfregering der gemeenten worden uitgebreid.

» H. M. vertrouwt, dat de wet op het toekomstige bestuur der Schotsche hoogescholen, welke door u is vastgesteld zal blijken van groot nut en voordeel te zijn voor die achtbare instellingen, en in hooge mate zal medewerken ter bevordering en uitbreiding van een stelsel van echt zedelijke en godsdienstige opvoeding in Schotland.

» De wet op de overdragt van gronden, welke strekt tot uitbreiding der tot dus verre door de commissarissen voor gehypothekeerde goederen uitgeoefende magt en waarbij het verkrijgen van een onbetwistbaar eigendomsregt in Ierland gemaakt wordt, moet ongetwijfeld voor de grondbezitters van groot voordeel zijn en zeer strekken ter bevordering van den bloei en de welvaart van dat gedeelte van Hr. Ms. gebied.

» De door H. M. goedgekeurde wet tot vestiging van de kolonie Britsch Columbia, was allernoodzakelijkst ten gevolge van de onlangs in die streek gedane goudontdekkingen; H. M. hoopt echter dat het instellen dezer nieuwe kolonie aan den Stillen Oceaan slechts ééne schrede verder moge zijn op de baan van bestendige vooruitgang waardoor Hr. Ms. gebied in Noord-Amerika in eene onafgebroken keten van den Atlantischen tot den Stillen Oceaan, ten slotte zal bevolkt worden door trouwe en nijvere onderdanen der Britsche kroon.

» H. M. erkent ten volle den ijver en de volharding, welke het u mogelijk maakten, om in een betrekkelijk kort tijdsverloop al deze maatregelen, benevens eenige andere van ondergeschikt belang, doch niettemin gewigtig wat hunne strekking aangaat, tot stand te brengen. Velen uwer hebben, in uwe graafschappen teruggekeerd, een grooten invloed uit te oefenen en pligten te vervullen, bijna even belangrijk voor de gemeenten uwer inwoning als die, van welke gij thans ontslagen wordt; en H. M. is ten volle overtuigd en verzekerd, dat onder de leiding der Voorzienigheid deze invloed zóó zal aangewend, en deze pligten zóó zullen betracht worden, dat zij u tot eere zullen verstrekken en bevorderlijk zullen zijn aan het algemeen welzijn en het geluk van een getrouw en tevreden volk!"

Historische **Bijzonderheden** van het afgebrande Beursgebouw te *Antwerpen.*

De Belgische dagbladen melden ten aanzien van het gebouw het volgende:

Op den 18den Julij 1431 werden te Antwerpen de werkzaamheden aangevangen tot den aanleg van het prachtige beursgebouw, hetwelk reeds het volgende jaar voltooid was.

Het terrein, waarop dit meesterstuk van bouwkunde werd opgerigt, droeg toen den naam van *het Hof ter List*, en behoorde, althans voor een gedeelte, aan de familie van der Beurze, te Brugge, van welke het gebouw in laatstgenoemde stad den naam van *Beurs* verkreeg, die naderhand door geheel Europa aan deze soort van gebouwen gegeven werd.

De kosten van het werk bedroegen, naar men zegt, 300,000 gouden kroonen.

Sommige kronijkschrijvers melden, dat de kolommen der galerijen oorspronkelijk bestemd waren geweest voor het klooster der abdy St. Bernard. Dat dit evenwel eene dwaling is, kan genoegzaam bewezen worden uit de gebeeldhouwde wapenfiguren op de kolommen zelven, die o. a. de Antwerpsche rozen, het stedelijk wapen, de Spaansche kroon, het Brabantsche wapenschild, enz. voorstellen.

In 1537 kwam te Antwerpen zekere Richard Greham, op wien de aanleg van het gebouw zulk een hoogst gunstigen indruk maakte, dat hij er eene teekening van liet vervaardigen, die hij naar het Engelsche gouvernement zond, en welk plan tot model werd genomen voor de Beurs te Londen, die in 1566, door den Antwerpenaar Hendrickx, volgens sommigen onder de leiding van Sir Thomas Grassan, werd opgerigt.

De beroemde Italiaansche historiograaph Guiccardini, die in het midden der 16de eeuw de voornaamste Nederlandsche steden bezocht, noemde de Antwerpsche Beurs het prachtigste bouwstuk, hetwelk toen in dat genre bestond en schreef o. a.: » Dit gebouw met zijne twee torens en twee klokken is zoo prachtig en tevens tot eene plaats van bijeenkomst voor kooplieden zoo gemakkelijk ingerigt, dat het ten opzigte der beveiliging tegen zijnigen, paarden en andere ongemakken zijn weerga niet heeft. Het is omringd door schoone gallerijen en heeft vier groote deuren. Boven de gallerijen zijn groote huizen parallel aangebouwd, die eene rei van winkels vormen, bekend onder den van het *Schilderijpand*, omdat er alle soorten van schilderstukken te koop zijn."

Zoo als Guiccardini het gebouw beschrijft, is het eene reeks van jaren gebleven. Wat de localen boven de galerijen betreft, die hij met den naam van »*huizen*" specificeert, en die werkelijk tot het genoemde doel waren ingerigt, deze kregen later bij het verval der Vlaamsche school, eene andere bestemming. Terwijl eenige dier localiteiten, vooral tijdens de jaarmarkten, tot magazijnen dienden, werden andere door de rederijkerskamer *de Violieren* gebezigd tot het houden harer vergaderingen en het geven van voorstellingen; terwijl zij later ten behoeve der Academie van Schoone Kunsten tot leerzalen werden ingerigt, en thans, gelijk algemeen bekend is, uitsluitend aan de belangen des handels waren gewijd.

Den 24 Februarij 1583, ontstond er, des avonds ten 9 ure, in de Beurs een brand, die binnen weinige oogenblikken zoo hevig toenam, dat het gebouw weldra aan de vier hoeken aangetast en het geheele dakwerk vernield was. Onder het bestuur van de burgemeesters Philippus van Schoonhoven en Peter van Aelst was de schade evenwel nog voor het einde des jaars geheel hersteld.

Er zijn dus aan het gebouw onderscheidene historische herinneringen verbonden. De koninklijke Akademie, in 1661 door David Teniers in dezelfde zalen gegrondvest, bleef daar tot 1811 in wezen. In het Museum ziet men nog de meesterstukken der Vlaamsche school, die in het Beursgebouw aan de plafonds der zalen prijkten, toen de broederschap van St. Lucas er haren zetel had gevestigd. Ook de beroemde Indische Compagnie had er hare lokalen, die zij tot bureaux bezigde, terwijl eindelijk als historische bijdrage nog kan worden gemeld, dat door den Antwerpschen handelstand in de localen van het Beursgebouw, in 1801 aan Napoleon I, toenmaals consul, en zijne gemalin Josephine een feestmaal werd aangeboden. Van de verfraaijingen en verbeteringen in de laatste jaren aangebragt, behoeft hierbij zeker geene nadere melding gemaakt te worden. Daartoe zijn deze te algemeen bekend; ieder weet, dat de *Beurs van Antwerpen* met alle regt een der meest oorspronkelijke, een der merkwaardigste gebouwen was, waarop Belgie zich kon beroemen.

De bekende luitenant Maury heeft eene reeks kaarten van den Noord en Zuid Atlantischen Oceaan uitgegeven, waarin, door middel van kleuren worden aangewezen de voorname stormstreken van den Oceaan, voor elke maand des jaars. Eene kleur duidt aan, in welke streek er storm woedt om de zes dagen; eene andere kleur eens storm om de zes tot tien dagen, weder eene andere van tien tot veertien dagen; er is eene afzonderlijke kaart voor elke maand en elken Oceaan. Dit is de eerste poging om de storm- en regenstreken over dezen Oceaan aan te toonen; groote kosten en veel moeite heeft de beroemde vervaardiger daarvoor veil gehad.

Berigten van verschillenden aard.

In Russisch Polen, in het groothertogdom Posen en in Galicie, is onlangs eene oproeping van het Londensche omwentelings verbond aan de natie verspreid, strekkende om haar aan te sporen tot het doen van pogingen om hare zelfstaadigheid te herkrijgen.

— Een aantal Afrikanen, welke de Fransche regering op Martinique had ingevoerd, was naar de naburige eilanden Dominica en St. Lucia ontvlugt. De autoriteiten van Martinique welke hunne uitlevering verlangden, kregen een weigerend antwoord.

— Te Hanover is eene jonge dame, die met eene zeer omvangrijke crinoline op het trottoir voor hare woning stond en alzoo het openbaar verkeer belemmerde, veroordeeld tot eene boete van 2 thaler.

— Men zegt dat de Israëlitische gemeente te Londen voornemens is aan Lord John Russel hare dankbaarheid te betuigen, voor de door hem aangewende pogingen, om de toelating der Israëliten in het parlement te verkrijgen, door aan Lady Russel eene tafel met vier stoelen van massief zilver voor haar boudoir te vereeren.

— De keizer der Franschen heeft bevolen dat ter herinnering aan het bezoek van Koningin Victoria te Cherburg, eene piramide van graniet aan het hoofd van het nieuwe dok aldaar zal worden opgerigt.

— Men zegt dat de rigting, waarin het standbeeld van Keizer Napoleon I te Cherburg is geplaatst, met de hand in dreigende houding naar Engeland wijzende, aanleiding heeft gegeven tot eenige vertoogen van de zijde van zekeren diplomaat. Er werd verlangd dat het beeld eenigermate werd gewend, ten einde de gevoeligheid van sommige personen niet te kwetsen. Toen zulks den keizer werd gemeld, gaf hij ten antwoord: » Gaarne zou ik aan het te kennen gegeven verlangen voldoen, indien de zaak mij persoonlijk betrof. Daar het echter het standbeeld van Napoleon I geldt, moet het blijven staan zoo als de ontwerder het heeft geplaatst."

— Men zegt, dat de Keizer in antwoord aan hen, die hunne ongerustheid te kennen gaven over de kennis, welke de Engelschen van de vestingwerken van Cherburg zouden krijgen, gezegd heeft: » Engeland zal alleen gezien hebben, hetgeen het niet kan nemen."

— Men verneemt, dat Prins Napoleon zijn verlangen heeft te kennen gegeven, om door een naauwkeurig verslag nopens den toestand van Cayenne en deszelfs bevolking te worden ingelicht.

— Eerlang verwacht men in Engeland monsters eener nieuwe soort van zijde, door eene soort van Australische inlandsche rups, voortgebragt, van welke zijde de draden veel langer en schooner dan die van den zijdeworm zijn, en 15 sh. per pond kosten.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester **A. SALOMONS.**

DINGSDAG den 14 September 1858.

Het Huis en Erf aan de 1e. buitenwijk, No. 49, aankomende den boedel C. C. Pauli.— *f* 500.— A. Kappler.

Producten-Handel.

Bij Inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 13den dezer, van plant. *Berkshoven en Oostrust*, 14 v. a 11 cts.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Faverej.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Caspar de Robles, kapt. van Slooten, adres bij H. Degenhard. Sluit den 30sten dezer.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bos, adres bij J. Gisius.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

Catharine Elisabeth, kapt. Zuiderduin, adres bij H. Degenhard.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Triton, kapt. Duinkor, adres bij J. Gisius.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—

voor zes maanden . » 11—

» drie » » 6—

Voor elk afzonderlijk nommer der Courant » —25

De prijs der Advertentien is per regel » —25